Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

A. A. MILNE

Ursulețul Winnie Puh

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

A. A. Milne

Ursulețul Winnie Puh

Cu ilustrații
de Ernest H. Shepard

Traducere din engleză
de Luiza Vasiliu

Traducerea versurilor
de Florin Bican

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Redactori: Lavinia Braniște, Diana Georgescu
Tehnoredactor: Angela Ardeleanu
DTP copertă: Alexandru Daș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MILNE, ALAN ALEXANDER
Ursulețul Winnie Puh/ A. A. Milne; trad. de Luiza Vasiliu și Florin Bican, il. de E. H. Shepard. București: Editura Arthur, 2013
ISBN 978-606-8044-41-5

I. Vasiliu, Luiza (trad.)
II. Bican, Florin (trad.)
III. Shepard, E. H. (il.)

821.111(73)-93-34=135.1

A. A. Milne
Winnie-the-Pooh

Winnie-the-Pooh, first published 14 October 1926
Text by A. A. Milne © **The Trustees of the Pooh Properties**
Line Illustrations © E. H. Shepard
Colouring of the line illustrations copyright © 1970 by Ernest H. Shepard and Methuen & Co Ltd. and copyright © 1973, 1974 by Ernest H. Shepard and Methuen Children's Books Ltd.
All rights reserved

© EdituraArthur, 2013, pentru prezenta ediție
Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial Art

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Despre A. A. Milne

Alan Alexander Milne s-a născut la Londra, pe 18 ianuarie 1882. A fost al treilea și cel mai mic copil al unui cuplu de profesori din Londra și a învățat să citească la vârsta de doi ani, ceea ce n-a surprins pe nimeni din familia sa. După ce-a ajuns la școală, a început să scrie versuri, parodii și scurte texte umoristice pentru ziarul școlii. Studiile universitare le-a făcut la Cambridge, unde a editat ziarul facultății.

În 1903, a terminat școala și a plecat la Londra ca să scrie. În primul an, a reușit să-și cheltuiască toți banii și n-a câștigat aproape nimic. În timpul celui de-al doilea an, situația s-a schimbat considerabil, iar el a început să trăiască din banii câștigați. În 1906, i s-a oferit o slujbă la revista *Punch*. A fost editor la *Punch* pentru următorii opt ani, timp în care a scris prima lui carte. De asemenea, i-au fost publicate trei antologii de texte apărute în revistă.

În 1913, s-a căsătorit cu Dorothy, zisă și Daphne, de Selincourt. În 1915, în timpul Primului Război Mondial, s-a înrolat în Regimentul Regal Warwickshire și a fost detașat în Franța. În această perioadă, a scris trei piese de teatru, care au fost apoi jucate pe scenele londoneze.

Christopher Robin Milne, singurul copil al autorului, s-a născut în 1920. A fost de la început o sursă de inspirație pentru tatăl său, care a scris mai apoi:

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Scriitor de ești, nu scrie
Ce-ai de scris doar pe hârtie.
Cărți pentru copii – un mic
Interludiu, pot să zic:
Nu credeam că din anii mei –
Ani de cerneală și condei –
Or să rămână pe aici
Doar patru cărți pentru cei mici.

Când Christopher Robin avea doar un an, a primit cadou un urs de pluș de la Harrods și apoi un tigru, un purcel și un măgar. Ideea de a da viață acestor jucării într-o carte pentru copii a fost a lui Daphne Milne. În 1924, A.A. Milne a publicat *Când eram foarte tineri*, un volum de poeme care a avut parte de o foarte bună primire de ambele părți ale Atlanticului. *Ursulețul Winnie* a fost lansat în 1924, consacrându-l imediat pe A.A. Milne drept un important autor de literatură pentru copii. A urmat în 1926 *Acum suntem șase*, un al doilea volum de poeme. *Căsuța de pe Strada Puh* a fost publicată în 1928. Toate patru au fost ilustrate de Ernest H. Shepard, care a vizitat familia Milne la ferma din Cotchford și a făcut desenele pornind de la Christopher Robin și jucăriile lui.

Cărțile cu Winnie au ajuns la publicul din întreaga lume. Deși A.A. Milne e cunoscut mai ales pentru cărțile sale pentru copii, el a continuat să scrie piese de teatru, un roman polițist, eseuri politice și propria autobiografie. Când nu scria, cel mai mult îi plăcea să joace golf.

Alan Alexander Milne a murit pe 31 ianuarie 1956.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Despre Ernest H. Shepard

Ernest howard shepard s-a născut pe 10 decembrie 1879 la Londra. Tatăl său era arhitect, iar mama – care a murit când Ernest avea 10 ani – era fiica unui acuarelist. Ea a fost cea care l-a încurajat pe micul Ernest să picteze și să deseneze. Shepard a făcut Școala St. Paul, Școala de Artă Heatherley și Școala Academiei Regale. Nu a existat niciodată vreun dubiu legat de planurile sale de viitor: avea să fie artist. Shepard, poreclit Kipper („scrumbie afumată"), a primit mai multe medalii pentru picturile și desenele lui și i s-a acordat prestigioasa bursă Landseer. Primul lui tablou a fost expus în 1901 la Academia Regală, iar când a venit vremea să-și câștige traiul, a făcut-o creând ilustrații de carte, picturi în ulei și desene alb-negru pentru ziare ilustrate.

În 1903, Shepard s-a căsătorit cu Florence Chaplin. Cunoscută prietenilor sub numele de Pie (Plăcintă), Florence făcea picturi murale și era și ea studentă la Academie. Familia Shepard avea doi copii: Graham, care a murit în cel de-al Doilea Război Mondial, și Mary, care a ilustrat mai târziu cărțile cu Mary Poppins.

În 1915, Shepard a fost înrolat de Artileria Regală și a fost detașat în Franța, Belgia și Italia. Și-a reluat viața civilă în 1919. A fost ales în consiliul editorial al revistei *Punch*, unde l-a cunoscut pe editorul lui A. A. Milne, care l-a întrebat dacă n-ar fi interesat să ilustreze o carte de poezii pentru copii scrisă de Milne. Prima ediție din *Când eram foarte tineri* s-a epuizat în

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

ziua în care Methuen a scos-o pe piață, în anul 1924. „A doua zi, Methuen a hotărât să-mi dea ca bonus un cec de o sută de lire."

Înainte să ilustreze următorul volum al lui Milne, *Ursulețul Winnie*, Shepard a plecat în Sussex, unde trăia familia Milne. A văzut cu ochii lui pinii, pârâul, podul, pe Christopher Robin și animalele lui de pluș, de la care au pornit ilustrațiile pentru următoarele trei cărți cu Winnie.

Succesul cărților cu Winnie l-a făcut pe Shepard celebru și foarte căutat. Timp de aproape treizeci de ani, a ilustrat cărți pentru adulți și copii. Printre ele se numără și clasicul volum *Vântul prin sălcii* de Kenneth Grahame.

Florence a murit în 1927. Shepard s-a recăsătorit în 1944, iar în 1955 și-a închis atelierul din Londra și s-a retras în Lodsworth, un sat din Sussex. În 1969, cu prilejul celei de-a nouăzecea aniversări, Muzeul „Victoria and Albert" l-a celebrat pe artist cu o expoziție numărând trei sute de schițe din cărțile cu Winnie, pe care Shepard le donase muzeului. În 1973, și-a colorat desenele din *Ursulețul Winnie* pentru o ediție specială a cărții.

Ernest Shepard a murit în 1976. Opera lui a fost iubită de generații întregi de copii și adulți. Când *Ursulețul Winnie* a fost publicat pentru prima dată în Statele Unite de către E. P. Dutton, Milne a scris acest omagiu pentru colaboratorul său:

Când va veni sorocul să dispar,
Să-mi pună Shepard lespedea la cap
Și să îmi facă (dacă mai încap)
Două desene într-al ei chenar;
Pe Purceluș – ca-n pagina din carte,
Pe Puh mergând cu Purceluș (48)...
Petru, crezând că eu le sunt proprietar,
Mă va pofti în rai, trăgându-se deoparte.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Pentru Ea

Mână în mână venim
    Christopher Robin și eu
Să-ți punem în brațe cartea de față.
    Ești surprinsă?
    Îți place?
    Este tot ce-ți doreai?
        Spune... Cartea-i a ta –
        Fiindcă noi te iubim.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Introducere

Dacă se întâmplă să fi citit o altă carte despre Christopher Robin, atunci probabil vă mai amintiți că a avut odată o lebădă (sau lebăda l-a avut pe Christopher Robin, nu mai știu exact) și că obișnuia să-i spună lebedei sale Puh. Asta a fost demult, și, când ne-am luat rămas-bun de la ea, am luat numele cu noi, căci ni s-a părut că lebăda n-o să mai aibă nevoie de el. Ei bine, când Edward Urs a spus că i-ar plăcea să aibă un nume extraordinar numai și numai pentru el, Christopher Robin a spus deodată, fără să mai stea pe gânduri, că el era Ursulețul Winnie Puh. Și chiar era. Deci, acum că am explicat partea cu Puh, pot explica și restul.

Nu poți sta prea multă vreme în Londra fără să mergi la zoo. Sunt oameni care, în grădina zoologică, o iau de la început, adică de la PEAICISEINTRĂ, și merg cât pot ei de repede prin dreptul fiecărei cuști până când ajung la cea pe care scrie PEAICISEIESE, dar cei mai drăguți oameni se duc direct la animalul pe care-l iubesc cel mai mult și rămân acolo.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Așa că atunci când Christopher Robin se duce la zoo, se duce acolo unde sunt Urșii Polari și îi șoptește ceva celui de-al treilea paznic cum numeri de la stânga, iar ușile sunt descuiate, și noi rătăcim prin culoare întunecate și urcăm scări abrupte până când ajungem în sfârșit la cușca cea specială, și cușca se deschide, și de-acolo iese tropăind ceva maro și pufos, și cu un strigăt fericit – „Ah, Ursule!“ – Christopher Robin se năpustește în brațele lui. Ei, pe ursul ăsta îl cheamă Winnie, ceea ce arată că e un nume foarte bun pentru urși, dar chestia amuzantă e că nu mai reușim să ne aducem aminte dacă pe Winnie îl cheamă ca pe Ursuleț, sau pe Ursuleț ca pe Winnie. Am știut-o la un moment dat, dar am uitat...

Cam atâta reușisem să scriu, când Purceluș s-a uitat la mine și mi-a spus cu vocea lui pițigăiată: „Dar cu *Mine* cum rămâne?“ „Dragul meu Purceluș, am zis eu, toată cartea e despre tine.“ „La fel cum e și despre Winnie“, a chițăit el. Vă dați seama ce se întâmplă aici. E gelos pentru că i se pare că Winnie are parte de o Ditamai Introducerea numai pentru el. Winnie e *preferatul*, nu există urmă de îndoială, dar Purceluș are niște calități care îi lipsesc lui Winnie; pentru că nu-l poți lua pe Winnie la școală fără ca toată lumea să-și dea seama, în vreme ce Purceluș e atât de mic, că-l poți strecura în buzunar, unde e foarte plăcut să-l mângâi atunci când nu mai ești foarte sigur dacă doi ori șapte fac doisprezece sau douăzeci și doi. Uneori se strecoară afară și inspectează călimara,

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

ajungând astfel să aibă mai multă educație decât Winnie, dar Winnie nu se supără. Pe unii îi duce capul, pe alții mai puțin, zice el, și cam asta e.

Și acum toți ceilalți spun: „Dar cu *Noi* cum rămâne?“ Așa că probabil cel mai bine ar fi să mă opresc din scris Introduceri și să-i dau bătaie cu cartea.

A.A.M.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți